జోసెఫ్ మార్జిన్ బార్

వెచ్చదనంకోసం అన్వేషణ

తన బుద్ధిసూక్ష్మతనంతా ఉపయోగించి – ఆ సూక్ష్మత పూర్తిగా తన సొంతమని అతని నమ్మకం – సైమన్ స్కెనెల్లర్, అతి త్వరలో ఒక విషయం కనిపెట్టాడు. సచివాలయం లోపల వెచ్చగా వుంటుంది. అతిథిగా వెళ్ళి, కానీ ఖర్చులేకుండా వెచ్చదనం అనుభవించవచ్చు. ఇతర హక్కులేవీ అతనికి లేకపోవచ్చు. అతడు, ఏవో ప్లానులు, దరఖాస్తులు, సవరణ పత్రాలు మార్పులు–చేర్పులు పట్టుకుని అధికారుల్ని ఆశ్రయించడానికే ఆ భవనంలో అడుగుపెట్టినా, వెచ్చదనం మాత్రం అనుభవించవచ్చు. ఒక గృహ నిర్మాణ సంస్థ తరఫున, ప్లానులు, దరఖాస్తులు, సవరణ పత్రాలు పట్టుకుని, ఆ భవనంలో ప్రవేశించినప్పుడు ఈ పరమసత్యం కనిపెట్టాడు. సచివాలయంలో పని అతి తాపీగా నడుస్తుంది, అసలు అధికారుల దర్శనం దొరకాలంటే ఎంతోసేపు వేచి వుండాలి. పై కారణాలు చెప్పుకుని, అతను అవధికి మించి అక్కడే కాలక్షేపంచేస్తూ, తన్నుతాను సమర్థించుకున్నాడు. అటువంటి అవకాశం దొరికినప్పుడు, చలికాలపు పగళ్ళు చాలాభాగం, ఆ సచివాలయపు వెచ్చని వరండాలలోనూ, గదుల్లోనూ గడిపేస్తుంటాడు. కొద్ది మాసాలు ఇలా గడపడం ద్వారా, సచివాలయాన్ని గురించి వివరాలు – అంతకంతకు అతిస్పష్టంగా అతను గ్రహించగలిగాడు. ఏ గది ఎవరిది, ఈ సచివాలయంలో ఎన్ని విభాగాలున్నాయి. ఏ విభాగాన్ని ఏ వ్యక్తి చూస్తున్నాడు, మొదలైనవి. అంచేత తను ఆ సచివాలయంలో ఏ విధమైన నౌకరీ చెయ్యకపోయినా, దరఖాస్తుదారులికీ, పనులమీద వచ్చినవారికీ – తడుముకోకుండా – వారు వెళ్ళవలసిన గది సంఖ్య, ఆ గదిలో కూర్చున్న ఉద్యోగిపేరు, అతన్ని గురించిన ఇతర వివరాలు – ఆకార, వికారాలు, ప్రత్యేక లక్షణాలు, గుణగణాలు, తిక్కలు అన్నీ అతిస్పష్టంగా వివరించగలడు. నిష్పాక్షికంగా చెప్పాలంటే, సైమన్ సేకరించిన విజ్ఞానం అతిక్లిష్టమైనదే. ఎందుకంటే, ఆ భవనంలో ఎనిమిది అంతస్థులున్నాయి. మంత్రిత్వశాఖలోని కొన్ని విభాగాలు అతి ప్రాచీనమైనవి. అదీగాక, ఆ భవనంలో కొన్ని దార్లూ, వరండాలూ, పద్మవ్యూహంలా గజిబిజిగా వుంటాయి. అయితే సైమన్ ఈ విజ్ఞానమంతా ఎలా సేకరించాడంటే – తను సమర్పించవలసిన దరఖాస్తు, అధికారికి అందజేసేముందు, ఆ పొడుగుపాటి వరండాలలోనూ, అంతులేని విశ్రామ స్థలాల్లోనూ ఎంతోసేపు తిరిగేవాడు, వెచ్చదనం తృప్తిగా అనుభవించడానికి. ఆ దరఖాస్తు అందజేసిన తరువాత ఒక గదిలోంచి మరో గదిలోకి అతి తీరికగా తిరిగేవాడు. తిరుగుతూ పరీక్షగా అన్నీ చూసేవాడు, తీరికగా ఎంతసేపు వీలైతే అంతసేపూ అక్కడ గడపడమే అతని ఆశయం. పరీక్షగా చూడ్డం ఎందుకంటే, గదుల్లోనూ వరండాలలోనూ, వేడి గాలివచ్చే గొట్టాలెక్కడెక్కడ అమర్చారో గుర్తుపెట్టుకోడానికి, అతను సేకరించిన ఇతర వివరాల్లో

ప్రతి ఒక్కటీ గదులమీది అంకెలు, పేర్లు, మంత్రిత్వశాఖలు, తలుపుల వెనక వున్న ప్రత్యేకాధికారులు, వారిశ్రేణి – ఒక్కొక్క వేడి గాలి గొట్టానికి అనుబంధించి వుంటుంది. సైమన్ ఆదాయం తక్కువ కావడం చేత, సొంతంగా చుట్టుకున్న సిగరెట్టయినా మళ్ళీ అంటించాలంటే, ఇరవై వేడి గాలిగొట్టాలు దాటేటంత వ్యవధి వుండాలి. అలాగైతేనే అతని ఆదాయ వ్యయాలు సరిపెట్టుకోవచ్చు.

ఒకొక్కప్పుడు సోమరితనం అతిస్పష్టంగా అతని ముఖంమీద వ్రాసి వుంటుంది. అతని హావభావాలకు పొత్తు కలవదు. అటువంటప్పుడు ఏ ఇన్స్పెక్టరో – ఆడవాళ్ళు ఏ వయసువాళ్ళయినా అతనికేసి అసలు చూడరనుకోండి – ఏ గుమాస్తావో, ఏం పనిమీదవచ్చావని అడుగుతారు. ఆ అడగడంలో – ఈ భవనంలో ప్రతి ఒక్కరూ పనిలో మునిగి తేలాలనీ, విశ్రాంతిగా సిగరెట్లు త్రాగేవారి కిక్కడ ప్రవేశం లేదనీ స్పష్టంగా సూచిస్తారు. అయితే అంతులేని విశ్రాంతివల్ల సైమన్‌కి తన నరాలను పూర్తిగా అదుపాజ్ఞల్లో పెట్టగల శక్తి అలవడింది. అటువంటి సమయాల్లో అతను ఒక మూసివున్న తలుపువంక వేలుపెట్టి చూపిస్తాడు – ఆ తలుపు వెనుక ఉద్యోగిని చూద్దంకోసం వచ్చినట్టు మూగభాషలో సూచిస్తాడు. ఈ సందర్భాలను గురించి బాగా తర్జనభర్జన చెయ్యగా అతనికొకటి తోచింది – ఒక ఆఫీసు తలుపు వేలు పెట్టి చూపించడానికి ప్రాతిపదికగా, చంకలో ఒక కాగితాల సంచీ వుంటే బాగుంటుందని, తదనంతరం, వివరాలన్నీ సాకల్యంగా యోచించుకుని, ఈ వెచ్చదనం అనుభవించే ప్రణాళికలో, అబద్ధపు కాగితాలసంచీ ఒక పరికరంగా చేర్చుకున్న తరువాత, అతని జీవితంలో ఒక అపురూపమైన మార్పు వచ్చింది.

అయితే, ప్రతిరోజూ అతను సచివాలయానికి వెళ్ళవలసిన అగత్యంగానీ, అవసరంగానీ కలగదు. అంచేత, పనిలేనిరోజుల్లో ఆ భవనంలో ప్రవేశించడానికి, ఎంతో శ్రమపడి అదనపు సరంజామ సమకూర్చుకోవలిసి వచ్చేది. పాత దినపత్రిక, డైరీ, కాలండరు, అవసరం తీరిపోయిన బిల్లులు ఒక డజను, కష్టపడి సేకరించి, అత్యంతోపయోగకరమైన ఈ ఆయుధాలను సంచీలో దట్టించి, సచివాలయపు వరండాలలో జరగబోయే అబద్ధపు యుద్ధానికి సిద్ధపడేవాడు. క్రమక్రమంగా రోజూ పనిమీద వచ్చే మనిషిగానో, ఉద్యోగరీత్యానో, శాశ్వతంగా ఆ భవనానికి చెందిన వ్యక్తిగా చలామణి అయిపోయాడు. ఈ పరిణామం వచ్చిన తరువాత, అతనికింక ఏ విధమైన ఇబ్బందీ లేకండా, చలికాలంలో వెచ్చదనం అనుభవించడానికి అనుకూలత నిశ్చయమై పోయింది. ఆఫీసు ఫైళ్ళు పట్టుకుని హడావిడిగా పోయే శ్రీమతులూ, కుమారీమణులూ అతని అస్థిత్వాన్ని చూపులద్వారా అంగీకరించారు. ఒక్కొక్కప్పుడూ ఒకొక్క పెద్దమనిషి, ఇతడు సాటి ఉద్యోగో, అగంతకుడో తెల్చుకోలేక కాస్త ముభావంగా పలకరించేవాడు. తరచుగా అతను మంత్రిగారు వస్తుంటే, అతి ఉత్సాహంగా తలుపులు తెరిచి, ఆయన ధన్యవాదాలు కూడా సంపాదించేవాడు. అయితే ఈ వెచ్చదనపు అన్వేషణతో సంబంధం లేకండా, సైమన్ సచివాలయపు భవనంలో వరండాలు గదులూ తిరగవలసిన సందర్భం ఒకటి వచ్చింది. ఒకనాడు మధ్యాహ్నం ఒంటిఅద్దం కళ్ళజోడు పెట్టుకున్న పెద్దమనిషి ఒకడు – అతని పేరు కోల్ అనీ, అతను మంత్రిత్వశాఖలో గౌరవోద్యోగి అనీ సైమన్‌కి

చాలాకాలంగా తెలుసు – సైమన్‌ని ఆప్యాయంగా సాటి ఉద్యోగిగా పలకరించాడు. ఆ పలకరించడంలో తనకన్న కింది ఉద్యోగితో మాట్లాడుతున్న సూచన గొంతుకలో స్పష్టంగా ధ్వనించింది. ఆ అధికారి అతని చేతిలో ఒక జాపితా పెట్టి, ఆ శాఖలోని జీతగాళ్ళందరి దగ్గరకూ పోయి, అకాల మరణానికి గురియయిన సహోద్యోగి సోల్‌మన్ విషయంగా వాళ్ళ సానుభూతి సహకారాలు సంపాదించవలసిందిగా ఆదేశించాడు. ఎవళ్ళేవళ్ళు ఏం చెయ్యాలో వాళ్ళకే తెలుసన్నాడు. సోల్‌మన్ సమాధిమీద వుంచడానికి ఒక పెద్ద పూలమాలకు చందాలకోసమే ఈ ప్రయత్నమని వివరించాడు అధికారి కోల్. అంచేత, సైమన్‌షెనెల్లర్, మొట్టమొదటిసారి, అన్ని ఆఫీసుల్లోకి వెళ్ళి, ఒకరి తరువాత ఒకర్ని అందరు ఉద్యోగస్థుల్ని దర్శించాడు. ఆ ఉద్యోగులందరి ముఖాలూ, పేర్లూ, హోదాలూ, అతని కదివరకే చాలకాలంగా తెలుసు. అతనా జాపితాను, టైప్‌రైటర్ల దగ్గర కూర్చున్న ఆడవాళ్ళ వద్దకూ, కాగితాలతో బరువెక్కిన బల్లల దగ్గర కూర్చున్న మగవాళ్ళ దగ్గరకూ కూడా తీసికెళ్ళాడు. ఈ చందాలెందుకో కాగితం మీద పైన వ్రాసివున్నా, మళ్ళీ వివరించాడు. పేరుకి ఎదురుగా వెయ్యబడ్డ చందా, నిర్దిష్టమైన ఆచారాన్ని అనుసరించి, అణాపైసలతో వసూలు చేశాడు. చందాలు, ముప్ఫై ఫెన్నింగులు మొదలుకొని, ఒక మార్కు వరకూ పడ్డాయి. మొత్తం ఎనిమిది మార్కులు వసూలయాయి. గౌరవోద్యోగి కోల్‌కి ఆశ్చర్యం వేసింది. జాపితా చూసిన తరువాత, ఈ పెద్దమనిషి, చనిపోయిన ఉద్యోగికి సంబంధించిన శాఖలోనేగాక ఇతర శాఖల్లోకూడా వసూలు చేశాడని అర్థమైంది. అంతేగాక, శాఖలోని ఉద్యోగులకంటే, కీర్తిశేషుడైన సోల్‌మన్‌ని ఎరగని ఇతర శాఖల వాళ్ళే ఎక్కువ చందాలిచ్చారన్న సంగతికూడా అతను గుర్తించి ముఖం చిట్లించుకున్నాడు. ఈ సంఘటన వసంతకాలంలో జరిగింది. కాస్త వాతావరణం అప్పుడే వెచ్చబడుతోంది.

వేసవికాలమంతా, సైమన్, తన కవసరమైన వెచ్చదనాన్ని, ఆఫీసులూ, కాగితాల సంచులతో నిమిత్తం లేకండా, ఎక్కడ దొరికితే అక్కడ సంపాదించుకున్నాడు. ఎండలో కాగిన వీథుల్లో, పార్కు బల్లలమీద, నదిగట్టుని. అడపా తడపా చిన్నచిన్న పనులు చేసి ఆర్జించిన కొద్ది మొత్తాలతో అవసరాలు గడుపుకున్నాడు. అయితే, దరఖాస్తులూ, సవరణ పత్రాలూ అధికారులకు సమర్పించడానికి కాలవ్యవధి, చలికాలంలో కంటే వేసవిలో తగ్గినట్టయితే ఇబ్బందివస్తుంది. అంచేత, సైమన్ షెనెల్లర్, నిర్జీవమైన ఆఫీసుల్లో గడిపే కాలానికి, భగవంతుడిచ్చిన ఎండలో విశ్రాంతిగా గడిపే కాలానికి జతచేర్చి, వ్యవధి ఏమాత్రం మారకుండా జాగ్రత్తపడ్డాడు. క్రిందటి చలికాలంలో ఆఖరు ఘట్టాన్ని గురించి ఆ వేసవికాలం అంతా సుదీర్ఘంగా ఆలోచించాడు సైమన్. ఆ సుదీర్ఘమైన తర్జనభర్జన ఫలితంగా, వేసవి గడిచి ఎట్టకేలకు అక్టోబరు నెల ప్రవేశించగానే, పగలంతా ఆరు బయట గడపడానికి బదులు సచివాలయంలోని వేడిగాలిగొట్టాలు వృధాపోకండా అనుభవించడం మంచిదని తోచగానే, ఒకనాడు సైమన్, తన సంచీ నింపుకుని అక్కడికి బయలుదేరాడు. అయితే యీసారి సంచీని, వెనకటిలాగ పాత వార్తా పత్రికలు, అనవసరమైన బిల్లులతో నింపలేదు. వాటిబదులు రూళ్ళు వేసిన తెల్లకాగితాలతో నింపాడు. గౌరవోద్యోగి కోల్, పూలమాలకోసం చందాలకోసం తనను పంపినది మొదలు,

ఎండాకాలం అంతా అతి స్పష్టంగా ఆలోచించుకుని తయారు చేసిన ఒక ప్రణాళికకు అవసరమైన ముఖ్యసాధనం ఆ రూళ్ళ కాగితాలు.

జరుగబోయే ప్రచ్ఛన్న యుద్ధంలో ప్రతికక్షులంతా - అంటే ఒక మహాసేనా వారమంత సంఖ్యాబలంగల సచివాలయం ఒకవంక, పనీపాటాలేకండా, సోమరిగా ఆ భవనపు వరండాలలో కాలక్షేపం చేస్తుంటే సైమన్ షెనెల్లర్ మరొక వంక - ఒకరికొకరు కొంత అలవాటుపడ్డ తరువాత; ఆరుబయట అంతకంతకు చలి ఎక్కువౌతూ, సచివాలయపు వరండాలు రోజురోజుకీ వెచ్చబడ్డం స్థిరపడ్డాక, తన సంచీలోనుంచి ఒక రూళ్ళ కాగితం తీసి సైమన్ ఒక అభ్యర్థన వ్రాశాడు - సాటి స్త్రీ పురుషోద్యోగులందరికీ ఒక విజ్ఞప్తి అది. సహోద్యోగి అయిన ఎమెరమ్ నోల్, తమతో పనిచేసే ఎమెరమ్ నోల్, ఇన్స్పెక్టర్ నోల్, (ఈ వ్యక్తిని సైమన్ స్వయంగా సృష్టించాడు) తన ఏభై రెండవ యేట అకాలమరణానికి గురియైన సందర్భంలో, అతని సమాధిమీద ఉంచడానికి ఒక పెద్ద పూలచెండు కొనడానికి, సాటి ఉద్యోగులంతా స్నేహపూర్వక విరాళాలు ఇయ్యవలసినదిగా ఆ విజ్ఞప్తి సారాంశం. సైమన్ విరాళాల జాపితా తీసుకువెళ్ళినప్పుడు, కొందరు ఉద్యోగులు, ఈ నోల్-ఇన్స్పెక్టర్ నోల్ - ఏ నోల్ అని అడిగారు. అయితే సైమన్, ఇతడు అవతల ప్రక్కశాఖలో పని చేస్తున్న ఇన్స్పెక్టర్ నోల్ అనీ, చాలా సాధువూ, స్నేహ పాత్రుడూ అయిన కుంటి నోలఖ అని వివరించిన మీదట, ఆ నోల్ ఎవరో అందరికీ అర్థమైపోయింది. అతని అకాలమరణానికి అందరూ విచారించారు. సైమన్ షెనెల్లర్ వివరించిన గుణగణాలే గాక, చనిపోయిన నోల్‌లో మరికొన్ని కొత్త సుగుణాలు కూడా గుర్తించి, ఉద్యోగులంతా అతన్ని అత్యంత ఆప్తుణ్ణిగా అంగీకరించారు.

56 చందాదారుల వల్ల, దగ్గర దగ్గర నలభై మార్కుల వరకు సొమ్ము వసూలుచేసిన తరువాత, సైమన్, మొదటి జాపితా మూలకుబెట్టి, మరో కొత్తజాపితా తయారుచేశాడు. ఎందుకంటే, ఎంత ఖరీదైన పూలచెండుకైనా, ఇంత మంది విరాళాలిచ్చాక తను ఇవ్వడం అనవసరమని ఏ ఉద్యోగి అయినా అనొచ్చు. అయితే, సచివాలయంలో దాతృత్వ ప్రవృత్తి చల్లబడకూడదు. ఈ రెండవ జాపితాలో పని పూర్తయాక, కీర్తిశేషుడైన ఎమ్మెరమ్ నోల్ మూడవ జాపితా మీదికి ఎక్కాడు. ఈ విధంగా తొమ్మిది రోజులు కృషి చేసి, సచివాలయం అంతా తిరిగి, సుఖంగా ఒక నెలరోజులు గడిచిపోడానికి గ్రాసం సంపాదించుకున్నాడు. తన అణకువ, స్నేహపూర్వకమైన నడవడివల్ల, మంత్రి, కార్యదర్శి, మొదలుకుని, చిన్నజీతం పుచ్చుకునే టైపిస్టువరకూ అందరూ విరాళాలిచ్చారు. అవును మరి, సైమన్ షెనెల్లర్‌ని అందరూ ఎరుగుదురు. అతన్ని ప్రతిఒక్కరూ, ఎన్నో సార్లు సచివాలయంలో ఎక్కడో ఒకచోట చూశారు. సైమన్‌షెనెల్లర్ అంత పరిచితుడు కావడం వల్ల అతను విరాళాలు అర్థించిన వారందరూ, చనిపోయిన ఎమ్మెరమ్ నోల్‌ని కూడా బాగా ఎరుగుదుమనే అనుకున్నారు. మిగతావారికి మార్గదర్శకుడు కావడం, అతని ధర్మం గనక, మంత్రిగారు, ఐదుమార్కుల నాణెం ధారాళంగా ఇచ్చారు.

వసూలైన మొత్తం పూర్తిగా అయిపోకండానే, సైమన్, ఇంకో కొత్త రకం విరాళాలకోసం బయలుదేరాడు. ఈసారి సందర్భం ఏమిటంటే, ఇరవై ఎనిమిదేళ్ళ

హాన్స్‌క్రేబెల్ - సచివాలయంలో ఒక పరిశోధకుడు - ఆడ గుమస్తా ఐరీన్ బీర్లిన్‌ని వివాహమాడుతున్నాడు. వధూవరులిద్దరూ సచివాలయంలో ఉద్యోగులు. వారి ఆశయం ఏమిటంటే, (కొంత స్వార్థంతో కూడుకున్నదే ననుకోండి) ఒక కొత్తరకం ఫోమ్ రబ్బరుపరుపు, కొంచెం ఖరీదైనదే, వివాహ బహుమానంగా సంపాదించాలని. సాటి ఉద్యోగులు సహకరిస్తే నిజానికి వారి ఆశయం నెరవేరడం కష్టంకాదు. విరాళాలతోబాటు, ప్రతిఒక్కరి శుభాకాంక్షలూ, కాబోయే వధూవరులకు అందజెయ్యడానికి కూడా పూనుకున్నాడు సైమన్. అవన్నీ తనకే అందజేసుకున్నాడు. అసలు సృష్టిలోనే లేని ఆ వధూవరులకు, విరాళాలూ, శుభాకాంక్షలూ అనవసరం గనక. ఆ తరువాత నెల, ఒక అద్భుతమైన ఫోమ్ రబ్బరు పరుపు తనకుతాను ఏర్పరచుకున్నాడు. ఆ పైనెల దాటెయ్యడానికి, తాత్కాలికోద్యోగి, టోబిస్ లింక్ నొకణ్ణి సృష్టించుకున్నాడు. పాపం ఈ టోబిస్ లింక్ ఉన్న సంతాన సంపద చాలక, ఇప్పుడు పదవబిడ్డకి తండ్రి ఆయాడు. తాత్కాలికోద్యోగికి, సైమన్ వాదం ప్రకారం, బిడ్డల కిచ్చే ప్రభుత్వ సహకార వేతనానికి అర్హత లేదు. అయితే, ఈ తాత్కాలికోద్యోగి టోబిస్‌లింక్ నిజానికి తన పదవబిడ్డకుగాను ప్రభుత్వం దగ్గరనుంచి ధనసహాయం పొందాడన్న ఆరోపణ వచ్చింది. అందరిలోకి, మహచెడ్డ నోరు గల ఉద్యోగి ఒకడు, ఫలానా టోబిస్ లింక్‌కి సంతాన సహకార నిధినించి ఎంత ధన సహాయం లభించిందో మహ అక్కసుతో లెక్కలు వేసి, దుష్టప్రచారానికి దిగడంతోటే, శ్రీ షెనెల్లర్, తను పడుతున్న ఈ శ్రమ అంతా తన స్వలాభం కోసం కాదనీ, తన సంతానానికి సహాయపడమని మిత్రు లెవరినీ అతను అర్థించడం లేదనీ అతి స్పష్టంగా సూచించవలసి వచ్చింది. టోబిస్ లింక్ యొక్క పదవ బిడ్డ ప్రణాళిక ఎంత విజయవంత మైందంటే, శ్రీ సైమన్ షెనెల్లర్ ఆనందాతిశయం పట్టలేక, ఆ బిడ్డను తన సొంత బిడ్డలాగ ప్రేమించడం మొదలు పెట్టాడు.

అయితే అన్నిటికన్నా అధిక విజయం సాధించినది. సైమన్ షెనెల్లర్, కార్యదర్శి ఎల్‌ఫ్రీడ్ రాస్‌మన్ సహాయార్థం ఆరంభించిన ప్రణాళిక, సైమన్ షెనెల్లర్ కల్పించిన ఈ రాస్‌మన్, పాపం అతి చిన్నవాడు, అందగాడు. ఆకస్మాత్తుగా ట్రామ్ క్రిందపడి రెండు కాళ్లూ పోగొట్టుకున్నాడు. ఈ విరాళాలు వసూలు చేశాక, పరిశుద్ధమైన సైమన్ అంతరాత్మ కాస్త పీకడం ప్రారంభించింది. సాటి వారి జాలిగుండెలు కరిగించడానికి, విషాదగాథలల్లి సంపాదించిన సొమ్మును అతను హాయిగా అనుభవించలేకపోయాడు. మాసానికి పది పన్నెండు రోజు లీ విధంగా చందాలు వసూలుచెయ్యడం, మానెయ్యడానికి వీల్లేని అలవాటుగా పరిణమించాక, సైమన్ షెనెల్లర్‌లో ఒక మార్పొచ్చింది. తనకు అర్థంకాని మథన, తనమీద తనకే ఒక అసంతృప్తి, విరాళాలయెడల సిగ్గుతో కూడిన ఏహ్యభావం, చిరకాలంగా అలవాటైపోయినందువల్ల అది తప్పనిసరిగా చెయ్యవలసిన ఒక విద్యుక్తధర్మంగా పరిణమించడం, అన్నీ అతని అంతరాత్మని పీడించడం మొదలు పెట్టాయి. అయితే ఈ మథన అంతా మెడ గుండెదాకా లేచేసరికి, వీటిని తిరిగి అతను దిగమింగేసేవాడు. అంతరాత్మ బరువు మొయ్యడం అతని స్వభావానికి విరుద్ధం.

సైమన్ షెనెల్లర్ తాత్కాలికోద్యోగి అయినా కాదు. పలచని మనిషి సాధారణమైన పొడుగు, తెలివితేటల్లో కోడిపెట్టలాంటివాడు. కాని సచివాలయశాఖల్లో అతను ఒక మరిచిపోడానికి వీల్లేని భావంగా అయిపోయాడు. ప్రతి నిత్యం చందాలకోసం తిరగడం వల్లనేకాదు, అది చాలామందికి విసుగు కలిగించింది కూడా, అయితే చలనం లేకుండా గడ్డకట్టుకుపోయిన ఆ ఆఫీసు వాతావరణంలోకి మానవుల కష్టనిష్ఠురాలను అతి మెల్లగా ప్రవేశపెట్టాడు. అవన్నీ కల్పితాలైనా, మానవత్వం దృష్ట్యా వాస్తవమైనవి. పెళ్ళిళ్ళు, చావులు, బిడ్డలు, ప్రతినిత్యం మనిషి అనుభవించే బాధలు, మొదట కొంచెం చిరాకు పుట్టించినా, దాతృత్వానికి పునాదివేసేవి. సైమన్ షెనెల్లర్, గౌరవోద్యోగి కాదు, అధమం తాత్కాలికోద్యోగి అయినా కాదు. వరండాల్లో తిరిగే వట్టి సోమరి. అతని హయాంలో ముగ్గురు మంత్రులు పదవీ విరమణం చేశారు, ముగ్గురూ అతన్ని ముఖతః ఎరుగుదురు. వరండాల్లో అతను ఎదురుపడితే, ఆప్యాయంగా చిరునవ్వుతో – ఒకొక్కప్పుడు హృదయపూర్వకంగా నవ్వేవారు కూడా – అతన్ని పలుకరించేవారు. కుశలప్రశ్నకూడా చేసేవారు.

నాలుగవ మంత్రి హయాంలో, చలికాలపు ఆఖరు దినాలలో ఒకనాడు, వేడిగాలి గొట్టాన్ని అనుకుని, అలిసిపోయిన అతని మెదడు మరొక విషాదగాధను చందాలకోసం రూపొందిస్తుండగా, సైమన్ షెనెల్లర్, పక్షవాతం వచ్చి కుప్పగా కూలిపోయాడు. అతని చంకలోని కాగితాలసంచీ కిందపడిపోయింది. విధివిరామం లేకండా కృషి చేసిచేసి, వయస్సు నిండకుండానే కార్యరంగం నించి నిష్క్రమించిన ఇతరుల విషయంలో, ప్రాపంచిక పరిభాషలో, దీన్ని గుండెజబ్బు అంటారు. మరొకచోటు లేని కారణంగా తాత్కాలికంగా ఖాళీగావున్న ఒక కార్యదర్శి గదిలో బల్లమీద అతన్ని పడుకోబెట్టారు. కార్యదర్శి వచ్చాక, ఈ వ్యక్తికోసం ప్రభుత్వ కార్యాలు ఆగడానికి వీల్లేదు గనక, గృహ నిర్మాణ శాఖకు అతన్ని మార్చారు. మూడురోజులైనా, ఈ వ్యక్తి పేరూ, చిరునామా ఎవ్వరికీ తెలియని కారణంగా, ఒక శాఖనించి మరొక శాఖకు అతన్ని బదిలీ చేశారు. నాలుగవనాడు, సచివాలయానికీ తనకీగల సంబంధమేమిటో, తను అసలు ఎవరో వివరించకుండానే, సైమన్ షెనెల్లర్ దేహయాత్ర చాలించాడు. అతన్ని ఎవ్వరూ వ్యక్తిగతంగా ఎరగరు. అతనితో ఎవరికీ అంత చనువులేదు. అతని పేరూ, ఉద్యోగం ఎవరికీ తెలియవు. విరాళాల జాపితాలతో వచ్చి, ప్రతివ్యక్తికీ కష్టకాలం ఎప్పుడో రాక తప్పదని, అందరికీ గుర్తు చేస్తుండేవాడంతే. అతని అంత్యక్రియలకు విరాళాల జాపితా అన్ని శాఖలూ తిరిగి వచ్చేసరికి, కార్యదర్శి ఎల్‌ఫ్రెడ్ రాస్‌మన్‌కి పడ్డ చందాలకన్నా ఎన్నో రెట్లు వసూలైంది. అతి గంభీరంగా జరిగింది అతని సమాధి. ఆ సమాధి మీద ఉంచిన పూలచెండ్లతో – ఇతరుల పూలచెండ్లకోసం అతను పడ్డ శ్రమకు ప్రతిఫలం అతనికి పూర్తిగా ముట్టింది. విరాళాలలోనుంచి సమాధికి ఖర్చుకాగా చాలా సొమ్ము మిగిలిపోయింది. అయితే చనిపోయిన వ్యక్తి దృష్ట్యా, ఆ ధనానికేమీ ప్రయోజనం లేదు. ఇంక జాలికీ, పరిష్కారం కాని మానవ సమస్యలకూ కూడా ప్రయోజనం లేదు.

(ఆంగ్లానువాదం : ఆర్.టి.కె. సైమింగ్‌టన్)